

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 158. Nihil invenio causæ in hoc homine. v. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

Marthæum ad c. 26. v. 25. Quomodo autem Pilatus tam facile & bene acquieverit defensionem Domini quo ad regium nomen & sumptum de hoc accusationem pulchrè in S. Ioannis narratione patebit, quo illud remitto.

§. 157. *Ait autem Pilatus ad principes sacerdotum & turbas v. 4.*

Ingenuam confessionem excepit præsidis æquitas, iudicans hoc regnum quod ita ingenuè confiteretur professor eius nihil obfuturum Augusto, cum nemo male agens, quod aliis nociturum sit, tam facile confiteatur maximè iudici.

DEus meus video, quod magnum sit bonum candor & ingenuitas: illa transit angustias plurimas, ante quas hæret vafrices & duplicatas, volo igitur & ego ei impensè studere, simpliciter agere & loqui. Tu per candoris tui meritum, da mihi virtutis tam insignis exercitium & habitum,

§. 158. *Nihil inuenio causa in hoc homine. v. 4.*

In omnibus illis, in quibus eum accusatis, ô principes, sive aspiciam populi subversionem, sive Cælaris tributum, sive quod se regè Iudæorum dixerit, non inuenio aliquid plectendum in ipso jam examinato. Imo laudandum, quia miseris succurrit, imperitos docuit legem, & bonos mores, ægros sanavit, sacerdotibus suum jus tribuit, Imperatorum tributum accuratè solvit & pependit ipse, ac suos iussit dare, & cum sit Regum, quondam ex gente vestra creatorum filius, nihil contra tamen contra statum vestrum vel Rom. Imperium molitus est.

Quis mihi dabit, ut dicatur de me quoque in die iudicii, quando stabo ante te, Deus meus, iudex iuste, tremens & expectans sententiam extremam vitæ vel mortis, cumque adversum me stabunt cæli & terra, ignis & aqua, & omnes creaturæ cum quibus & per quas ego miser peccator heu nimis peccavi, ut dicatur, inquam tunc mihi, *Nihil inuenio causa in hoc homine*, quia pœnitentia, deleuit culpam. O me tunc bectum! ô felicissimum! itaque nunc iuste iudex ultionis, donum fac remissionis, ante diem rationis, ingemisco tanquam reus, culpâ rubet vultus meus, supplicanti parce Deus.

§. 159. *At illi invalescebant, dicentes. v. 5.*

Commune est omni superbo & peccatori, invidiæ vel odii stimulis agitato, si vel minima injustitia, superbia, invidia tanguntur, moveri, stormachari, clamare, cōqueri, quasi sibi nulla fieret justitia. Id plane his Iudæis contigit audientibus à Pilato, Christum ab eis male accusatum, & delatum esse